

Sygn. akt II CSK 576/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Powiatu P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
oraz skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania,**
- 2) znosi pomiędzy stronami koszty postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionych skarg kasacyjnych do rozpoznania.

Strona powodowa opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego związanego z kwestią ustalenia terminu płatności należności przysługujących jednostce samorządu terytorialnego na podstawie art. 49 ust. 6 ustawy o dochodach jednostki samorządu terytorialnego.

Strona pozwana opiera wniosek o przyjęcie swojej skargi kasacyjnej do rozpoznania na oczywistej zasadności skargi.

Stanowisk stron nie sposób jednak podzielić. Zagadnienie przedstawione przez stronę powodową, co sama przyznaje w skardze, było już przedmiotem wielu wypowiedzi w judykaturze, w tym także orzeczeń Sądu Najwyższego. Z orzecznictwa tego wynika zaś bezspornie, że nie jest możliwe ustalenie w sposób abstrakcyjny daty wymagalności świadczeń należnych jednostce samorządu terytorialnego na podstawie art. 49 ust. 6 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Konieczne jest wzięcie pod uwagę zakresu zadań jednostki i jej potrzeb, co nie może nastąpić w oderwaniu od okoliczności konkretnej sprawy.

Trudno także dopatrzeć się oczywistej zasadności skargi strony pozwanej. W szczególności trudno uznać za taki zarzut naruszenia art. 6 k.c. skoro Sąd drugiej instancji na podstawie dowodu z opinii biegłego ustalił, że koszty poniesione na obsługę zadania zleconego, którego dotyczy postępowanie były wyższe niż przyznana dotacja. Pozwany ustalenie to kwestionował co wskazywało na potrzebę udowodnienia, że środki były wystarczające. Nie doszło zatem *prima facie* do

obciążenia pozwanego, wbrew jego twierdzeniom, obowiązkiem dowodzenia wysokości potrzebnych środków pieniężnych.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 100 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

aj